

fik et stort budgetunderskud, der var på 40-50 mia. kr., så ville vi overskride den 3 pct.-ramme, som er grænsen, og så ville der komme en proces i gang. Den tager mange måneder, den tager op til to år, og der kan Danmark inden for de to år bidrage til at løse den problemstilling. Hvis vi nu ikke løser den, så er det rigtigt, at så kan vi få en bøde i form af en tabt rente. Og hr. Keld Albrechtsen kender godt grænsen. Den er maksimum 0,5 pct. af bruttonationalproduktet uanset hvad.

Hvis vi nu ikke er med i den fælles valuta og vi får sådan et stort underskud, hvad vil der så ske? Der vil komme pres på kronen. Nationalbanken skal forsvare den, hæve renten. Hvor stor var renten i begyndelsen af 1980'erne, da underskuddet var, ja, var det 56 mia. kr., eller var det 60, eller var det på vej til de 80 mia. kr.? Da var renten over 20 pct. på den lange obligationsrente.

Sanktionerne uden for den fælles valuta må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen er langt, langt værre, end hvis vi er med i den.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Keld Albrechtsen vovede sig jo langt ud i sit sidste indlæg. Nu var det lige pludselig blevet en hel generel problemstilling om, at de store lande gjorde man sandelig aldrig noget med bøder og den slags, det var forbeholdt de små lande.

Jeg vil godt erindre hr. Albrechtsen om, at vi rent faktisk har gennemført, at der er bøder til lande, der ikke overholder lovgivningen. Jeg har selv været med til at skærpe hele den politik på miljøområdet i den tid, jeg sad som kommissær, og jeg kan fortælle hr. Albrechtsen, at Tyskland var blandt de lande, der allerførst fik en bøde for tre forskellige forseelser. Så der er overhovedet ikke tale om, at store lande ikke også bliver underlagt nøjagtig de samme strafmekanismer som små lande.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Mimi Jakobsen talte om Danmark, som ikke skulle stå alene, og det er jo typisk for medløbere. De vil jo ikke være alene. De vil være med til hvad som helst, bare de ikke er alene. Men Danmark er jo ikke alene. Danmark er sammen med det øvrige Skandinavien, og det er da ikke noget dårligt selskab. Danmark er også sammen med Storbritannien, det er da heller ikke noget

dårligt selskab. Det er en meget stor del af Nordeuropa.

Så Danmark er da ikke alene, og Danmark er uden for en euro, som er i problemer. Hvor store de er, kan vi måske først vurdere senere, men den har problemer, vi er uden for.

Hvis vi holder fast i kronen ved at stemme nej den 28. september, er vi fortsat udenfor. Situationen vil ikke være ændret, og vi fortsætter med at køre vores egen fornuftige, ansvarlige økonomiske politik. Hvad er problemet?

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne lige sige tak til ministrene for supplementet. Vi fik en meget fin forklaring på bøder og rente.

Et af de eksempler, hr. Albrechtsen nævnte, var jo faktisk inflationsprisstigninger, men lige netop det er et dårligt eksempel, for selv om Danmark måske havde lidt højere prisstigninger end andre lande, så er der altså tale om et gennemsnit. Det svarer faktisk fuldstændig til de aftaler, staten en gang imellem laver med kommunerne. Der er ikke sanktioner over for en enkelt kommune, der overskrider, det er et gennemsnit, og sådan forholder det sig også på det her område. Så der er i hvert fald ikke tale om det.

Så er der spørgsmålet fra hr. Thulesen Dahl. Det var sødt om, hvorfor vi ikke meldte os ind i Socialdemokratiet. Jeg må sige til hr. Thulesen Dahl: CD har som det første parti i danmarkshistorien frivilligt forladt en regering, fordi vi ikke var enige, og fordi vi følte, at det, der skulle til at ske, i hvert fald ikke tegnede til at blive noget for os. Det viste sig jo også at være fuldstændig rigtigt. Jeg skal bare nævne pinsepakke osv. Der er masser af punkter, hvor vi ikke er enige med Socialdemokratiet, og hvor vi i øvrigt har et glimrende samarbejde med de borgerlige partier. Vi er et selvstændigt parti.

Jeg siger bare, hvis CD eller Dansk Folkeparti skal have noget igennem af deres politik, og det er vi nogle der værdsætter at få, det sker måske tiere for os, end det gør for Dansk Folkeparti, så er kompromiser nødvendige. Jeg har fået den vane at prøve at indgå aftaler med andre partier, hvor vi hjælper til og sluger noget, og andre sluger noget. Sådan er det. Den går ikke alene. Det er det, der er vores erfaring. Men vi har det nu meget godt som et selvstændigt parti, og så længe vi stadig væk kan blive betegnet som